

Udvalget om Vædringsforslag, uden at Udvalget har taget sin Stilling. Jeg har føjet mig derefter i en ikke ringe Stil, og jeg skal heller ikke nu vægre mig ved det, men selvfølgelig maa man kunne forlange en Begrundelse i de enkelte Tilfælde, hvis det er nødvendigt. Jeg vil kun hævde, at denne Maade stiller Ministeren mindre gunstig overfor Konferencen, og selvfølgelig Udvalgets Medlemmer langt heldigere, eftersom de staa ganske anderledes paa fri Grund og kunne tage deres Stilling bagefter. Her vil jeg kun nævne, at jeg har ikke haft Anledning til at lære at kende de Bemærkninger, som staa i Betænkningen om denne Paragraf; men for øvrigt følger det af sig selv, at jeg nærmest maatte være tilbøjelig til at paastønde disse Bemærkninger. — Maaste jeg nu maatte se et Øjeblik paa § 64, saaledes som den foreligger i Regeringsforslaget, og som Regeringen har foreslaaet den vedtagen. Paragraffen gaar ud paa, at naar en her i Landet værende forsørgelsesberettiget Person, o. s. v. har fyldt sit 60de Aar, skal han under visse Betingelser have en Understøttelse, der ikke betragtes som Fattighjælp, forsaavidt han enten i en vis Tid har været Medlem af en Sygekasse, hvis Love ere godkendte, eller paa anden Maade efter vedkommende Kommunalbestyrelses Egen, saafrem ved passende Indstud i en Alderdomsforsørgelseskasse eller deslige, har søgt at sikre sig imod at falde Fattigvæsenet til Byrde. Der er altsaa en ret vid Markaaen, hvorved han er sikret mod at falde Fattigvæsenet til Byrde. Jeg tror, at under det Synspunkt, under hvilket Forslaget blev fremsat, ville disse Krav være berettigede, og ere, som ærede Medlemmer have set, ikke meget vidtgaaende. Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at Bestemmelsen peger i den rigtige Retning. Man vil altsaa se, at man kræver, at de vedkommende skulle være ikke blot fuldt værdige til Understøttelse, men ogsaa i økonomisk Henseende stillede saaledes, at de kunne siges virkelig at have gjort noget selv for at sikre sig mod Sygdom eller for paa anden Maade at sikre deres Fremtid. Den Bestemmelse, som her staa, nemlig: ved passende Indstud i en Alderdomsforsørgelseskasse eller deslige at sikre sig imod at falde Fattigvæsenet til Byrde, har jo ogsaa Betydning i en anden Retning, idet der jo her henvises til, at naar de vedkommende ere over den i Paragraffen angivne Alder, skal Fattigvæsenet lade være at røre ved dem; saa skulle de ganske vist have det, som de behøve, men heller ikke mere. Der er ikke Tale om Statspension som andet Steds; der er Tale

om den Understøttelse, som en Mand skal have, naar han erkender, at han er fattig. Men det er paa den anden Side ganske urigtigt, naar det siges, at der ingen Forskel er mellem det, som her foreslaas, og det offentlige Fattigvæsen. Dette Forslag har det Fortrin, at det er overmaade simpelt og bestemt begrænset, og det har endvidere det Fortrin, at man ikke skaber noget nyt Apparat, om hvilket man ikke veed, hvorledes det vil arbejde, idet det nemlig er den vedkommende Kommunalbestyrelse, som tager Sagen i sin Haand. Endelig har Bestemmelsen tillige det Fortrin, at Vedkommende faar, hvad han behøver; men ganske vist forudsætter den, at vedkommende ogsaa trænger til Noget. Han faar, hvad han behøver, og Hjælpen har ikke Fattigvæsens Karakter. Der staa tydelig nok i Paragraffen, at det, der hved, betragtes ikke som Fattighjælp, det vil altsaa sige, det medfører ikke de Følger i Fremtiden, som en af Fattigvæsenet modtagen sædvanlig Fattigunderstøttelse. Nu siger det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes): Men det er akkurat det samme; han kommer alligevel til at staa som den Mand, der har faaet Fattighjælp. Dette er imidlertid ganske urigtigt. Nu sige nogle ærede Medlemmer: Ja, men det staa dog paa Fattiglovsforslaget, og det er det gale. Jeg tillob mig imidlertid i Gaar at sige, at der staa adskilligt paa Fattiglovsforslaget, som ikke behøver at staa der. Hele dette Kapitel kunde være en Lov for sig, det gør ikke det allermindste. Bestemmelsen er lige god og heldig; det er af rene Bøvelmelighedshensyn, for at lette Oversigten for Kommunalbestyrelserne, at man har optaget Familiebestemmelser og disse Bestemmelser. De Bestemmelser, jeg nævnte før om særlige Trangstilfælde, behøve vi aldeles ikke i og for sig paa Fattigloven; man kan godt nøjes med et Par Linier derom. Disse Ting vedkomme ikke Fattigvæsenet. De Indvendinger have ikke noget paa sig. Det ærede Medlems Indvending, at det var akkurat det samme som Fattigvæsenet, vilde have nogen Betydning, hvis det ikke havde nogle Følger for Individet at komme ind paa Fattigvæsenet; men det har det jo. Jeg skal kort nævne de nuværende Følger, de ere ikke væsentlig forandrede ved dette Lovforslag. Jeg gør det kin, fordi jeg har saa let ved det, da jeg har det liggende trykt for mig. De Virkninger, som modtagen Fattigunderstøttelse medfører med Hensyn til den understøttede Person, ere væsentlig, at den fattige underkastes Fattigbestyrelsens Tvangsmyn-